

Vooruitstrevend onderzoek Zwolse cardioloog

door Ingrid Stijkel

ZWOLLE - Cardioloog Peter Paul Delnoy is gepromoveerd aan de Universiteit van Utrecht op het gebied van cardiale resynchronisatietherapie. Hij deed gedurende een aantal jaren onderzoek bij een groep hartfalenpatiënten met een verstoorde en ongelijkmatige pompfunctie van het hart. Hij had bijzondere aandacht voor de patiëntengroepen die vaak worden uitgesloten van deelname in mondiale onderzoeken.

De onderzoeksresultaten waren veelbelovend en de behandelmethode wordt inmiddels voor een grotere groep patiënten geaccepteerd en vergoed.

De groep patiënten met hartfalen is sterk groeiende. Oorzaken die aangewezen kunnen worden zijn hartinfarct, hoge bloeddruk, klepafwijking en een hartsperziekte.

Door die complicaties gaat de pompkracht achteruit. Symptomen zijn veelal kortademigheid en vocht vasthouden. Ongeveer vijf procent van alle ziekenhuisopnames in Nederland zijn een gevolg van hartfalen. Ondanks optimale behandeling sterft toch vijftig procent van de patiënten met matig tot ernstig hartfalen binnen vijf jaar.

Delnoy onderzocht een groep patiënten met hartfalen waarvan het hart niet synchroon geprikkeld wordt. Het gaat om dertig procent van het totaal aantal patiënten met hartfalen. Delnoy: „Bij hartfalen is vaak sprake van een vergroot hart. Daardoor gaan zenuwen in het hart kapot. Het betekent vaak dat de geleiding van de prikkels naar de linker hartkamer minder snel gaat.” Hierdoor knijpt het hart ongelijkmatig en wordt het bloed niet optimaal door het

lichaam gepompt, wat de kortademigheid verergert.

Door het plaatsen van een stimulatiedraad op het linker deel van het hart, wordt het hart extra geprikkeld waardoor de coördinatie van het hart verbetert (weer synchroon wordt). Het betekent dat naast de twee standaard pacemaker/ICD-stimulatiedraden in de rechterboezem en de hartkamer een derde stimulatiedraad wordt geplaatst, dit keer aan de zijkant van de linkerkamer.

De Zwolse cardioloog bestudeert al sinds eind jaren negentig de nieuwe techniek. Hij deed mee aan een aantal mondiale studies, maar besloot zelf gedurende enkele jaren daaraan onderzoek toe te voegen, door de resultaten van de nieuwe techniek bij een niet gangbare onderzoeksgroep te onderzoeken. Het gaat dan om 75-plussers, mensen die al een pacemaker op

de rechterkamer hebben en mensen die een onregelmatige hartslag hebben.

Zijn conclusie is dat deze drie groepen ook baat hebben bij de toepassing van de vernieuwde techniek. De pompwerking van het hart verbeterde overtuigend. Er bestaat zeventig tot tachtig procent kans dat patiënten zich beter gaan voelen en dat het inspanningsvermogen toeneemt. De techniek kan zelfs levensverlengend zijn. Gevolg is ook minder vaak ziekenhuis-opname, wat de nodige kostenbesparing met zich meebrengt.

De methode is nu de studiefase voorbij. De resultaten betekenen dat een veel grotere patiëntengroep met hartfalen en waarvan de hartkamers niet synchroon geprikkeld worden, voor toepassing van de techniek in aanmerking komen. Het vergroot de groep patiënten van de afdeling cardiologie van

de Isala klinieken die voor de techniek in aanmerking kunnen komen met circa veertig tot vijftig procent.

Delnoy ging nog een stap verder dan de mondiale onderzoeken. Hij zocht tijdens de implantatie naar de meest optimale plek waar de pompkracht het best reageert. Bij veertig patiënten werd met een speciale meettechniek (druk-volumemetingen) tijdens de implantatie de pompkracht van het hart gemeten. Met behulp van deze methode kon een extra verbetering van de pompkracht met circa 25 procent worden bereikt ten opzichte van de standaardmethode.

De techniek is zo vooruitstrevend dat belangrijke medische bladen voor cardiologie erover berichtten. Delnoy wil de techniek bij meer patiënten toepassen, om het verder te onderzoeken, uiteraard met hun toestemming.